

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

Номер 688 20.10.2020 г.

Град Перник

Окръжен съд – Перник

Първи граждански състав

На 20.10.2020 година в закрито заседание в следния състав:

Председател: РЕНИ П. КОВАЧКА

Членове: ТАТЯНА И. ТОДОРОВА
 МАРИЕТА С. ДИНЕВА-
 ПАЛАЗОВА

като разгледа докладваното от ТАТЯНА И. ТОДОРОВА Въззивно частно гражданско дело № 20201700500588 по описа за 2020 година

като разгледа докладваното от Татяна Тодорова въззивно частно гражданско дело № 00588 по описа за 2020 г.

Производството по делото е по чл.274 и сл. от ГПК.

Образувано е по частна жалба, подадена от „Булмашинъри Ентерпрайсис“ ООД, представлявано от управителя П. Ц. П. чрез пълномощникът им И. Н. - САК, против определение от 14.07.2020 г., по гр.д. № 196 по описа за 2020 г. на Районен съд - Радомир, постановено по реда на чл.140 от ГПК, в частта, в която е оставено без уважение възражението на частния жалбоподател за родова неподсъдност на делото и искането за прекратяване на производството пред РС – Радомир и изпращането му за разглеждане от ОС-Перник.

Частният жалбоподателят намира определението в обжалваната му част за неправилно, необосновано и незаконосъобразно, постановено при нарушение на материалния и процесуалния закон. Твърди, че повдигнатия спор не е трудов, тъй като спорове относно трудови злоупотреки не са включени в обхвата на чл.357 от КТ. Сочи, че цената на иска е от 80000,00 лева, която е значително над приетия праг в чл.104, т.4 от ГПК от 25000,00 лева. Счита, че предявения иск следва да се разгледа от Окръжен съд. Въз основа на изложените доводи и възражения частният жалбоподател моли въззивния съд да отмени постановеното от РдРС определение в обжалваната му част и да постанови ново, с което да се прекрати производството пред РС-Радомир, като делото се изпрати на ОС-Перник.

Ответника по частната жалба – С. Р. С. оспорва същата, по съображения изложени в писмения отговор, депозиран чрез процесуалния му представител - адв. В. М.. Счита, че спора между страните е трудов и моли частната жалба да бъде оставена без уважение, като делото се изпрати на РС-Радомир за продължаване на производството.

Пернишкият окръжен съд, след като прецени доказателствата по делото, доводите на жалбоподателя, както и служебно всички правно релевантни факти,

съгласно тълкувателно решение № 6/15.01.2019 г. по тълкувателно дело № 6/2017 г. на ОСГТК на ВКС, приема следното:

Частната жалба, като подадена в срока по чл.275, ал.1 от ГПК е депозирана от процесуално легитимирана страна, против подлежащ на обжалване съдебен акт, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество частната жалба е неоснователна.

Първоинстанционното производство пред РС – Радомир е образувано по предявен иск от С. Р. С. против „Булмашинъри Ентерпрайсис“ ООД, в който се твърди, че на *** г. при изпълнение на трудовите си задължения в ответното дружество, въз основа сключен трудов договор, претърпял трудова злополука. Твърди се, че при станалата злополука ищецът получил телесни увреждания, изразяващи се в счупване на дясна раменна става, счупване на колянна става, разкъсно – контузна рана в областта на главата, охлузвания на гърба, охлузвания на гърба и шията, охлузвани и болки на дясна тазобедрена става, болки в дясната гръдна област. Като причина за настъпване на злополуката в предявеният иск ищецът твърди, че ответникът, в качеството му на работодател е нарушил разпоредбите на чл.4, ал.1, чл.5, ал.1 и чл.22 от Наредба № 3 от 23.03.2004 г. за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд при механично (студено) обработване на метали и чл.4, ал.1 и чл.16, ал.1, т.6 от ЗЗБУТ. В иска са изложени доводи, че в резултат на уврежданията получени от злополуката, С. търпял силни болки и много страдания, като възстановяването му било продължавало и към датата на предявяване на иска, не се чувствал добре физически, емоционално, изпитвал затруднения при извършването на съвсем елементарни двигателни действия. По изложените в исковата молба съображения ищецът е поискал от съда да постанови решение, с което да осъди ответника да му заплати сумата от 80000,00 лева, представляваща обезщетение за неимуществени вреди, сумата от 40,60 лева, представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди, вследствие на трудова злополука, настъпила на *** г., сумата от 11266,67 лева – мораторна лихва за забава върху претенцията за неимуществени вреди за периода от *** г. до датата на депозиране на исковата молба – 23.03.2020 г., ведно със законната лихва, считано от датата на депозиране на иска – 23.03.2020 г. до окончателното изплащане.

В срока за отговор по чл.131 от ГПК, ответникът „Булмашинъри Ентерпрайсис“ ООД е подал отговор на исковата молба, с който е оспорил предявения иск и е релевирали възражение за родова неподсъдност на делото на РС-Радомир, като е поискал делото да бъде изпратено за разглеждане от компетентния съд, а именно ОС-Перник.

С определение от 14.07.2020 г. постановено по реда на чл.140 от ГПК, районният съд е насрочил делото за разглеждане в открито съдебно заседание, произнесъл се е по направените от страните доказателствени искания, изготвил е проект на доклад, определил е правната квалификация на иска – чл.200 от КТ и се е произнесъл по направеното от частния жалбоподател възражение, което е оставил без уважение. За да остави без уважение възражението за родова неподсъдност на делото, районният съд е приел, че в случая е налице трудов спор, който съгласно разпоредбата на чл.104, т.4 от ГПК е родово подсъден, като първа инстанция на районния съд.

При въззивния контрол за правилност на обжалваното определение, настоящият състав съобрази следното:

С оглед изложените факти и обстоятелства в предявения пред РС-Радомир иск

против частния жалбоподател, искът по своята същност представлява осъдителен иск за заплащане от „Булмашинъри Ентерпрайсис“ ООД на обезщетение за вреди, в следствие на трудова злополука, поради което правната квалификация на предявения иск е по чл.200 от КТ, каквато е определил и районния съд в постановеното от него по реда на чл.140 от ГПК определение.

Тъй като предявеният иск е с правно основание по чл.200 от КТ, то по силата на чл.357 от КТ спорът е трудов. В този смисъл е определение № 82 от 21.02.2020 г. на ВКС по ч. гр. д. № 4549/2019 г., IV г. о., ГК и др.

По силата на чл.104, т.4 от ГПК, на окръжния съд като първа инстанция са подсъдни исковите по граждански и търговски дела с цена на иска над 25 000 лева, с изключение на исковите за издръжка, за трудови спорове и за вземания по актове за начет.

Както вече бе посочено, предявеният иск е с правно основание чл.200 от КТ, за вреди, настъпили от трудова злополука и независимо от цената на иска, е родово подсъден на районния съд по арг. от чл.104, т.4 от ГПК вр. чл.357, ал.1 от КТ, тъй като се касае за трудов спор. В този смисъл са определение № 558 от 23.07.2012 г. на ВКС по ч. гр. д. № 243/2012 г., IV г. о., ГК и определение № 1285 от 18.11.2013 г. на ВКС по гр. д. № 3040/2013 г., IV г. о., ГК.

Предвид изложеното определението в обжалваната му част е правилно и законосъобразно и следва да бъде потвърдено.

Водим от горе изложеното, Пернишкият окръжен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение от 14.07.2020 г., постановено по гр.д. № 196 по описа за 2020 г. на Районен съд - Радомир, **в частта, в която** е оставено без уважение възражението на „Булмашинъри Ентерпрайсис“ ООД, ЕИК 202648955, със седалище/адрес на управление: ***, представявано от управителя П. Ц. П. за родова неподсъдност на делото и искане за прекратяване на производството пред РС – Радомир и изпращането му за разглеждане от ОС-Перник.

Определението е окончателно и не подлежи обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____